Temps Ordinari - Catorzè diumenge

Per Administrador el dg., 04/07/2010 - 09:00

Is 66,10-14c
Ga 6,14-18
Lc 10, 1-12.17-20

1- No podíem pas escoltar un evangeli més adient per aquest diumenge d'estiu. Els camps de blat estan ja madurs. Tot està a punt per omplir els graners. Només falten els segadors. L'home va sembrar i la natura ha fet la resta. El gra sembrat, en caure a terra, va morir. I precisament per això, ara ha donat fruit. Quin misteri més gran: la mort és portadora de vida!Així ho veiem també en Jesús: morint ens dóna vida. Per que ens consta tant d'entendre que el nostre sofriment també es portador de vida?2. Però si ara els treballadors no arribessin a temps per segar, la collita es faria malbé i el treball del sembrador i de la natura hauria estat inútil. Quina llàstima si fos així!Jesús posa aquest exemple perquè era molt conscient del treball que Déu va fent en el cor de totes les persones. Tota persona humana, per més malejada que estigui, guarda en el seu cor un fons de bondat que res ni ningú no podrà mai esborrar. Totes els persones de bona voluntat, conscientment o no, troben en el seu interior la presència amorosa de Déu que les estimula a ser millors, i les ajuda a créixer i a donr bons fruits. Per això Jesús demana als seus deixebles que vagin per pobles i camins anunciant la seva Bona Nova: que tots sàpiguen que Déu treballa en els seus cors. Cal que ho descobreixin, perquè aquest impuls que porten dins no es malversi i es perdi. 3- Aquí hem de veure també una invitació que ens fa Jesús ara que comencem les vacances: ajudar els altres a prendre consciència d'allò de bo que tenen, perquè no es perdi, sinó que doni fruit. L'estiu suposa, gairebé per a tothom, canvis en el seu tarannà de vida. Cert que, per algunes persones, l'estiu suposarà, sens dubte, més feina: són, sobretot, aquelles que treballen en sectors relacionats amb el turisme. Però, per a la major part de la gent, l'estiu suposa una disminució del seu ritme de treball: la calor, el cansament, les vacances, fa baixar aquest ritme. 4- No obstant, els cristians hauríem de tenir molt clar que hi ha un aspecte de la nostra vida que no pot quedar mai parat. Nosaltres, tant a l'estiu com a l'hivern, tant si som a la nostra ciutat o poble com a fora, hem d'anar irradiant per tot arreu el missatge de fe i d'esperança que Jesús ens ha deixat. És a dir: pertot arreu on hi ha un creient, s'ha de manifestar i encomanar la joia de ser homes i dones salvats. Això és irrenunciable: aquí no hi ha vacances. 5- Jesús ens concreta, a l'evangeli com ha de ser aquesta tasca. Ell ens diu: "Demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los". En comptes de queixar-nos que el món està malament, comencem pregant. Significarà que ens sentim responsables de la salvació de les persones que ens envolten: que és una qüestió que ens preocupa. És un primer pas. Però no n'hi ha prou amb la pregària: cal passar a l'acció. No es tracta de discursos per convèncer. Avui la gent "passa" dels discursos. Però segueix sent sensible a la pedagogia de l'impacte. És a dir: es tracta de prendre certes actituds enfront de la vida, que "xoquin" que facin impacte, que sorprenguin. Per exemple: no ser violents. Hem de ser "com anyells enmig de llops"- com ha dit Jesús. La seva Bona Nova s'escampa per mitjà de la serenor, de la bondat, de la comprensió, l'esperit de servei. I no pas per la violència, ni que sigui verbal. Sobretot, Jesús ens demana que siguem aquells que "curen" feides i "porten pau". Aquest és l'encàrrec que fa Jesús als deixebles. I és també l'encàrrec que ens fa a nosaltres, ara que comença l'estiu.Com penso viure les meves vacances?Reflexionem-hi*Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del* ***P. Lluís Armengol i Bernils*** *(Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre* ***"El pa de la Paraula nº 5. Diumenges i festius. Cicle C."*** *Editorial Claret, 2006*

ETIQUETES
VACANCES VOCACIÓ TESTIMONI ESTIU